

Zpravodaj 8/2005 Prosinec

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Ohlédnutí se na farní adventní den 2005
- Výročí
- Volby do pastorační rady
- Návštěva arcibiskupského semináře
- P. Tomáš Kvasnička

CHARITA - MISIE str. 5-7

- Charitní domácí péče o seniory
- Hledejme „Mariánský bod“ v našem životě
- Dva projekty Oblastní charita Pardubice
- Tříkrálová sbírka 2006
- Soutěže v rámci tříkrálové sbírky

SKAUTSKÉ HNUTÍ str. 7

- Betlémské světlo

DUCHOVNÍ HUDBA str. 8-9

- Občasník pro duchovní hudbu
- Tříkrálový koncert
- Vánoce v klášterní škole
- Hudba o vánocích 2005

RŮZNÉ str. 10

- Poděkování Václavu Meltekovi
- Milá Terezo...

PŘEHLED VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB str. 11

KALENDÁŘ str. 12

Aby té tmy nebylo málo, vycházíme do té největší možné, nejlépe před pravou půlnocí, abychom šli uvítat největší možné Světlo vůbec.

Druhé největší svátky církevního roku k nám hovoří velkými paradoxy a spojují, co je mírou obvyklou lidskou a r o z u m e m „zdravým“

za nespojitelné pokládáno. Copak lze spojit božství, to nádherné, nadpозemské, nekonečně vznešené, nevy-pověditelné, lidskýma rukama nehmatatelné, ale vše pevně řídící a přitom žádným způsobem nezotročující; toto božství s lidstvím = bezbranným a přitom zraňujícím a slabým a zároveň slabé pokořujícím? Pravda, nelze, s takto načrtnutým lidstvím určitě ne. Byla by tu možnost.... To by totiž muselo to lidství něco za sebe obětovat (ježí se ve mně vnitřní člověk: „Jakže, že sebe něco obětovat, když toho mám tak žalostně málo?“ Odpověz tomu vnitřnímu člověku: „Tentokrát můžeš obětovat, co nepotřebu-

ješ!“ Například svou sebejistotu (když říkáš, že žádnou pýchu už v sobě nemáš), neříkej, že jsi absolutně čistý bez nejmenších zlovyků, pak ještě ty nevraživé pohledy, několik těch erupcí hněvu; už zůstává prázdno? To je bílé místo toho, co jsme mohli, ale neudělali. Vnitřní člověk už z toho začíná být slabý a malý - tak se přibližuje Spasiteli, který se v podobném stavu -

jako malý a slabý zjevně ukázal na zemi a zaujal mezi námi místo k přebývání.

Ve Spasiteli setrvává touha a chuť stále spojovat nespojitelné božství s lidstvím nás se sebou, dávnou minulost s neurovnanou přítomností a časy na konci věků.

Nechme se proniknout stejnou touhou a zkoušejme se spojovat se Spasitelem, nebojme se tedy odložit to, co nás nepřiměřeně svazuje, nechme se jím rozvázat od našich nepravostí, abychom měli volné ruce pro něj a pro naše bližní, volné ruce k tomu, abychom je mohli svobodně sepnout k modlitbě a díkůvzdání.

P. Tomáš Kvasnička

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

OHLÉDNUTÍ SE NA FARNÍ ADVENTNÍ DEN 2005

V sobotu 3. prosince 2005 se konal v Salesiánském středisku mládeže v Pardubicích již desátý **Farní adventní den**. Na zahájení v 10 hod. se tam sešlo asi 70 našich farníků, které přivítal a povzbudil hezkým adventním zamyšlením otec P. Antonín Forbelský. Účelem setkání bylo umožnit našim farníkům také letos adventní posezení, a při kávě a zákuscích se pobavit a povzbudit – vždyť mnoho našich starších farníků žije osaměle a takové povzbuzení potřebuje vlastně každý z nás. Rozsvítili jsme adventní věnec a zazpívali adventní písně a poslechli si něco zajímavého.

Chceme touto akcí pomáhat – konkrétně umožnit další rok studia našemu sirotkovi **Jean Pierrovi** v Africe, ve Rwandě, který má ještě dva roky studia před sebou díky pomoci nás farníků. Do té doby je naše finanční pomoc v rámci **Adopce srdce** stále velice potřebná.

Program nám zpestřily Barunka a Tereška Maškovy. Jedna hrála na housle a pak obě hezky zazpívaly. Za to jim patří náš velký dík!

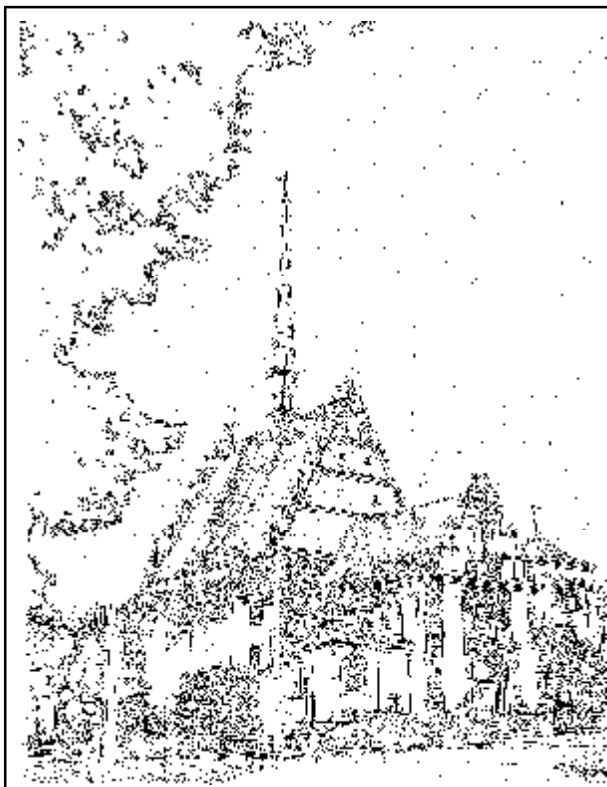
Děkujeme také všem ženám, které upekly a přinesly koláče a další dobroty pro návštěvníky – všem, které pomáhaly v kuchyni, chystaly občerstvení pro účastníky, vařily kávu a čaj a obsluhovaly přítomné. Děkujeme také těm, kdo umyli nádobí a po skončení setkání uklidili sál. Salesiánům děkujeme za prostory na konání tohoto adventního dne a za pomoc při jeho přípravě.

Děkujeme všem farníkům, kteří po celý den – až

do 17 hodin – přicházeli, aby podpořili tuto farní akci. Děkujeme za jejich velkou štědrost a zájem. Návštěvníci podpořili tuto akci částkou 12 600,- Kč, ze které zašleme určený příspěvek pro našeho adoptovaného sirotka **Jean Pierre** na rok 2006. Rozdělení zbytku této částky zveřejníme v příštím čísle Zpravodaje

Letošní Farní adventní den se velmi vydařil! Doufáme, že se líbil také Vám. Všem Vám "Zaplat Pán Bůh!" A PROŽIJTE HEZKÝ ADVENT!

L. Moriová a manželé Matyášovi

*Naše tápající lidstvo čeká na tebe,
betlémské Dítě, jež přicházíš zjevit Boží lásku.*

*Ty, Králi pokoje, nás vybízíš právě dnes,
abychom se nebáli a svá srdce
otevřeli dokořán k vyhlídkám naděje.*

(Jan Pavel II.)

*Radostné prožití setkání s Kristem
i s druhými kolem jeslí a nadějně
otevření se novému roku*

*vám vyprošují kněží
z pardubické fary*

Vánoce 2005

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VÝROČÍ - P. OLDŘICH ŠMERAL

V letošním roce na svátek Narození Páně - Hod Boží vánoční 25. 12. 2005 si připomeneme 40. výročí primiční mše sv. našeho rodáka P. Oldřicha Šmerala, současného administrátora farnosti Lázně Bohdaneč. Za jeho dlouholetou kněžskou službu poděkujeme Pánu Bohu ve svých modlitbách. Zároveň poprosme o hodně milostí a síly do další práce na vinici Páně.

Na jeho primici v době hlubokého totalismu rádi vzpomínají a k tomuto jubileu upřímně gratulují
farníci z Pardubic

VÝROČÍ - IRENA ZBROJOVÁ

19. prosince oslaví své kulaté životní jubileum paní katechetka Irena Zbrojová. Při této příležitosti jí chceme poděkovat za to, že se již více jak 15 let věnuje ve farnosti našim dětem. Přejeme jí do dalších let mnoho Božích požehnání a milostí.

farníci z Pardubic

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI (PR)

Do volebních urn během voleb v neděli 11. prosince 2005 bylo celkem odevzdáno 307 hlasovacích lístků.

Před uzávěrkou přinášíme výsledky voleb:

p.č.	Příjmení	jméno	hlasy	pořadí
1	FRANC	Jan, ing.	148	2
2	BERAN	Martin	212	1
3	KOHL	Jan, ing.	97	9
4	ŠISLER	Pavel	146	3
5	NOVOTNÁ	Věra, ing.	101	8
6	ENDLEROVÁ	Marie	52	11
7	PECNOVÁ	Pavla	132	5
8	ROHLÍK	Jan, ing.	141	4
9	NEJEZCHLEB	Zdeněk, ing.	126	6
10	SOUKUPOVÁ	Jana, ing.	89	10
11	ZIMMERMANNOVÁ	Marie, ing.	114	7
12	ŘETICKÁ	Veronika	47	12

NÁVŠTĚVA ARCIBISKUPSKÉHO SEMINÁŘE

Ve dnech 11. - 13. 11. se konalo v Praze v arcibiskupském semináři setkání ministrantů Královéhradecké diecéze. Z Pardubic nás jelo celkem devět chlapců, které doprovázel Jirka Jakoubek a páter Antonín Forbelský. V Praze se nás sešlo celkem 39.

Ubytování bylo v hezkém prostředí arcibiskupského semináře. Sobotní dopoledne jsme strávili hledáním pokladu v prostorách semináře. Když byl poklad objeven, zúčastnili jsme se bohoslužby v seminární kapli.

Potom jsme se rozdělili na tři skupiny. První skupina šla navštívit otce kardinála Vlka, druhá se vydala na nunciaturu za otcem nunciem Erwinem Josefem Enderem a třetí skupina se vypravila do technického muzea. Večer jsme ulehli do postelí docela vyčerpaní, ale spokojení.

V neděli šli všichni ministranti z naší diecéze do katedrály Sv. Víta. Tam se konala mše sv., kterou sloužili otcové biskupové Josef Kajnek a Václav Malý. Byl to velice zajímavý zážitek. Po návratu do semináře a po obědě jsme se všichni sbalili, rozloučili se a rozjeli se do svých domovů.

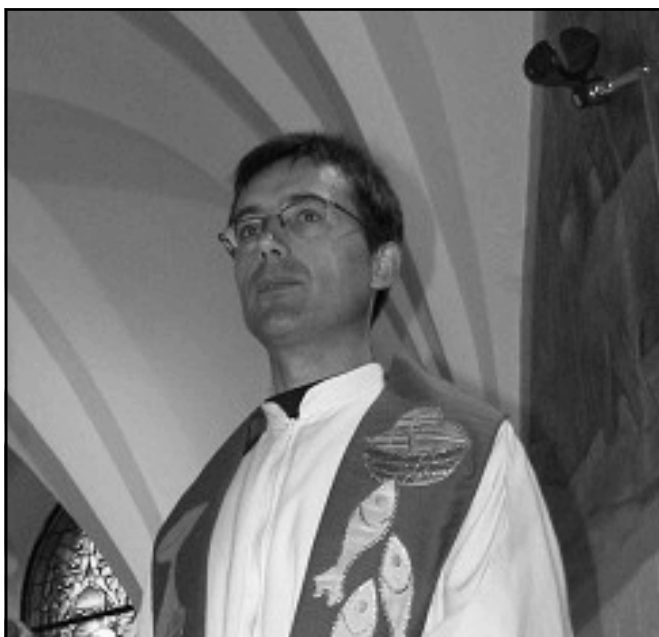
Návštěva semináře se nám líbila, zanechala v nás mnoho vzpomínek, a proto se těšíme na případná další setkání v příštích letech.

Marek Petráš, Vít Pecen

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

P. TOMÁŠ KVASNIČKA - NOVÝ KAPLAN V NAŠÍ FARNOSTI

Otče Tomáši, v listopadu jste přišel do naší pardubické farnosti jako kaplan, jistě, už jste se během bohoslužeb několikrát představil, ale můžete také pro náš farní zpravodaj ještě něco uvést, odkud pocházíte, z jaké rodiny, jaké bylo vaše předchozí zaměstnání?

Rodák jsem z Jaroměřic nad Rokytnou na Třebíčsku z jihozápadního koutu českomoravské vrchoviny. Je to malé město s velkým nádherným zámekem, na který přiléhá obrovská kopule kostela sv. Markéty, kde jsem byl také pokřtěn. Většinu života jsem však prožil v Polné na Jihlavsku, kam jsme se, když mi bylo osm let přestěhovali.

Narodil jsem se do věřící rodiny, neměli jsme však mnoho věřících přátel, zvláště v Polné delší čas trvalo, než jsme „zapadli“. Rodiče byli pracovně dost vytížení, tatínek míval sobotní a nedělní služby v jihlavské mlékárně, společné chvíle u stolu nebo doma vůbec byly opravdu drahé a všichni jsme se na ně těšili. Měl bych ještě uvést, že mám bratra, který má už svou rodinu, zůstal v Polné „na mlékárně“.

Ke kněžství jste se dostal poměrně pozdě, můžete říci něco o těch letech, které předcházely tomu, než jste byl povolán?

Od dětství jsem se rád vrtal v zemi, v šesti letech jsem měl svůj záhonek a tak bylo přirozené, že jsem, když to nešlo na zahradnickou, podal přihlášku na zemědělskou školu, obor pěstitel. Můj cíl z páté třídy, který jsem si tehdy stanovil, vysoká škola zemědělská, se neuskutečnil. Prožil jsem však několik let v zajímavých zaměstnáních od traktoristy až po zootechnika, poznal jsem za tu dobu dost zajímavých lidí s jejich životy, prožil s nimi bouřlivé období transformace zemědělské-

ho družstva na akciovou společnost a i během těch neurovnaných dob se práce musela udělat, nikdo ji za nás neodpracoval, to zůstává i na rovinně duchovní - jsme zváni k aktivnímu přístupu k životu a k přistupování k trůnu Boží milosti.

Přece jste však musel prožít nějaký zlom nebo mezní událost, po které jste dozrál k cestě ke kněžství.

V mém případě se jednalo o postupné dozrávání a k němu patřilo i to, že jsem se setkal s několika zlomenými lidmi, úsekem světa, který je zraněný a neví si pomoci. V každém případě to bylo přiblížení se k dění v polenské farnosti, když jsem se setkával s lidmi, kteří byli, co se týká duchovního života, daleko vepředu než já, na zkouškách chrámového sboru v Polné. Tak jsem k tomu kroku postupně dozrával. Velký vliv na mě měl, a hlavně příklad pro mě znamenal, tehdejší polenský pan děkan P. Stanislav Zeman SJ, který si mě celou dobu pamatoval, znal mé jméno a v pravou chvíli se dokázal správně zeptat na to, co už ve mně delší čas vřelo - zda mě někdy nenašlo, jestli bych se nemohl stát knězem.....

Pardubice nejsou vaše první místo, můžete něco krátce o předcházejícím kněžském působení říci?

Po jáhenském svěcení (28.6.2003 v Hradci Králové) jsem nastoupil na první místo jako kaplan do Jičína. Hned v září toho roku (20.9.2003) jsem přijal i kněžské svěcení a prožil dva krásné bohaté roky v jičínské farnosti. Děkuji za všechny zkušenosti a dobra Bohu i lidem i za cenné rady a vedení jičínského pana vikáře P. Pawla Szumilase. Od srpna do října jsem krátce působil v Nové a Staré Pace a ve farnosti Levínská Olešnice.

Nějaký dojem z Pardubic, o který se chcete podělit?

Nastoupil jsem do velmi živé a rozjeté farnosti a nyní mohu upřímně děkovat za krásné přijetí od pardubických věřících, úplně žasnu, jak mě mladí této farnosti rychle vzali. Takové prostředí vzájemné důvěry a radostného sdílení víry velmi povzbuzuje a doslova nutí přemýšlet, jak Boží slovo, svátosti, všechno, co mě bylo svěřeno, dáno, propůjčeno, co nejlépe lidem podat, přiblížit.

Děkujeme za rozhovor

(otázky kladl P. Antonín)

Kontakt:

mobil: 736 231 403

e-mail: tomaskv@seznam.cz

CHARITNÍ DOMÁCÍ PÉČI O SENIORY A LIDI S POSTIŽENÍM PODPOŘÍ OPĚT JEN OBČANÉ

Jak již bylo v minulém zpravodaji napsáno, výtěžek z tříkrálové sbírky 2006 bude, tak jako v minulém roce, použit na podporu domácí péče o občany na Pardubicku. K naší velké lítosti musíme čtenářům sdělit, že v Pardubicích to bude jediný zdroj financování této potřebné služby, neboť Magistrát města Pardubic nás opět nepodpoří.

Když jsme v květnu tohoto roku byli s panem biskupem Kajnekem u pana primátora žádat o pomoc, slíbil nám, že přidělení 50 tisíc pro naši domácí hospicovou péči nebude problém. Zřejmě se o této částce zapomněl zmínit u těch nejdůležitějších, kteří o tom rozhodují. Totiž u naprosto nezávislé komise pro sociální politiku a prevenci kriminality – sekce B, které jsem také již téměř jeden rok na popud KDU-ČSL členem. Přes veškerou snahu se mi nedaří členy komise přesvědčit, že by měla ze svého fondu také přispět na naši službu pro seniory a postižené občany. Nejsem ten správný lobbista a přiznám se, že ani nechci být. Jsem přesvědčen o tom, že by měla organizace dostávat dotace podle toho, jak je prospěšná veřejnosti a ne podle toho, jakého má lobbistu. Jen pro názornost uvádím některá čísla z roku 2005:

Člen komise David Matýsek získal pro svojí organizaci Klub Hurá kamarád na 10 projektů celkem 2 290 000,- Kč.

Člen komise Jan Vojvodík získal od města pro svojí organizaci SKP-CENTRUM na 4 projekty celkem 1 965 000,- Kč, z toho na provoz azylových domů 1 835 000,- Kč.

Člen komise Luděk Nevorál získal pro svojí organizaci SPID handicap na 1 projekt 115 000,-Kč.

Oblastní charita, která nebyla v roce 2004 v komisi zastoupená, získala na 2 projekty 0,-Kč. Podobně jako každoročně, pět let před tím a zdá se, že i další léta poté, neboť v letošním roce nezískala opět ani korunu.

Smutné na celé věci je to, že se proti tomu, aby Charita obdržela dotaci na svoji činnost, při které se stará jen v Pardubicích o cca 200 starých nebo zdravotně postižených občanů, staví ti členové komise, kteří dostali nejvíc. Nutno podotknout, že organizace, které zastupují, jsou skutečně veřejně prospěšné. Starají se o drogově závislé, o duševně nemocné, o bezdomovce a o různým způsobem sociálně znevýhodněnou mládež. Jenom je škoda, že na staré občany, kteří celý život řádně pracovali a platili daně, se prostě ze sociálního fondu nedostává.

Stále opakujícím vysvětlením vedoucí sociálního odboru Mgr. Liedermannové je to, že prioritou při rozdělování dotací je pokrytí základních sociálních potřeb. Otázkou zůstává, co je základní sociální potřeba, když dotaci 80 000,- Kč v roce 2005 dostala i organizace s projektem „Kdo najde cestu ke koním, najde cestu k lidem“.

Kde vzít tedy peníze na provoz služby, která již více než 13 let v Pardubicích působí? Nezbyvá než doufat, že se najde opět dostatek dárců, kteří přispějí do kasiček při Tříkrálové sbírce 2006, ze které jako jediné ze sbírek můžeme použít 65 % nákladů na naši činnost. Ostatní část sbírky a všechny další kostelní sbírky určené pro Charitu konané během roku, jdou na jiné projekty v rámci celé ČR.

Za Oblastní charitu Pardubice Bc. K. Tajovský

HLEDEJME „MARIÁNSKÝ BOD“ V NAŠEM ŽIVOTĚ.

Brána, kudy Pán vchází k člověku je otevřené srdce Mariino a její: Staň se. Budiž. Když Hospodin tvořil svět, stálo na počátku také Hospodinovo slovo: Staň se, budiž! Je to slovo moci a vyjadřuje Boží vladařskou a tvůrčí moc, povolává věci od nebytí k bytí. Má-li člověk naplnit tento obraz Boží v sobě, je povolán zopakovat toto slovo: staň se, budiž! Tímto se podílí na tvůrčím činu Božím, ale spoň v tom směru, že tomu činu udává hodinu jeho bytí, hodinu, kdy vstupuje do tohoto světa.

Mariino Staň se je touto novou hodinou, ve které člověk počne Vykupitele do našeho světa. Je to lidská odpověď na Boží výzvu, ale vesmírného významu.

My lidé, byť hříšní, nejsme o tuto odpověď na Boží výzvu nijak ochuzeni. Sice naše: staň se, neotvírá tak důležitou hodinu Boží spásy jako u Panny

Marie, nicméně je to i u nás otevření hodiny dalších Božích činů. Hledejme tento "mariánský bod" ve svém životě, ona otevřená dvířka, jimiž k nám může přijít Bůh a jeho Slovo a my mohli říci toto v pravdě tvůrčí slovo: Staň se. Podmínkou je být jako Maria zosobněním tří velkých ctností: čistoty, tj. ryzosti v odhodlání pro Boha, chudoby, tj. vyprázdnění od všeho sebezajišťování a poslušnosti, tj. pozorně naslouchat a hledat Boží vůli a odpovědět na ni. Tyto ctnosti nejsou pro křesťana cílem, ale prostředkem, aby mohl "odzrcadlit" Boha, či jinak řečeno, Boha zrodit v sobě.

Prosme, abychom měli v sobě dost ryzosti, chudoby a poslušnosti, abychom jako Maria otevřeli své brány tomu, který přichází a nenechali Ho zase mimo své obydlí, jak se to už kdysi stalo.

Josef Trochta, SDB

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE REALIZUJE DVA PROJEKTY SPOLUFINANCOVANÉ EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

Projekt „PODANÉ RUCE“ pomoc obtížně zaměstnatelným osobám

Jedná se o projekt Operačního programu Rozvoj lidských zdrojů, číslo priority 3.1 název: Aktivní politika zaměstnanosti - Opatření 3.1.1, název opatření: Posílení aktivní politiky zaměstnanosti při zaměstnávání uchazečů o zaměstnání. Oblast zásahu Politika trhu práce.

Obsahem projektu je rozšíření stávající pečovatelské služby poskytované Oblastní charitou Pardubice (dále jen OCHP) do venkovských oblastí na Pardubicku, zřízení prádelny v Senior centru Moravany určené pro praní prádla klientům OCHP a neziskovým organizacím, přičemž v případě volné kapacity budou tyto služby zabezpečovány i pro civilní sektor. Dále bude vybudován provoz manipulace, třídění a zpracování textilu především z humanitárních sbírek k dalšímu využití s pracovištěm v Třebosicích. Projekt předpokládá rozšíření charitní pečovatelské služby a zavedení respitní (odlehčovací) péče v Moravanech, zřízení střediska charitní pečovatelské služby a respitní péče v Třebosicích s působností v mikroregionu "Za letištěm" a zřízení střediska charitní pečovatelské služby v Lázních Bohdaneč.

Projekt „POSÍLENÍ KAPACITY OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE“

Jedná se o projekt podaný na výzvu **NROS** Operačního programu Rozvoj lidských zdrojů financovaný tzv. Globálním grantem z Evropského sociálního fondu v opatření 2.3. Hlavním cílem projektu je posílení kapacity organizace formou jejího personálního a technického posílení a zavedení systému jakosti v oblasti programu zaměřeného na sociální integraci sociálně vyčleněných osob nebo osob ohrožených sociální exkluzí. Personální posílení má za cíl zlepšit komunikaci s cílovými skupinami, zdokonalit personální práci, zavést systém jakosti podle standardu kvality sociálních služeb a vytvořit, udržovat a průběžně aktualizovat veškerou dokumentaci organizace podle platné legislativy. Technické posílení kapacity organizace má za cíl zefektivnění administrativy, zefektivnění provádění statistických údajů, zefektivnění korespondence, monitoringu a styku s veřejností. Posílení kapacity organizace povede rovněž k rozšiřování její činnosti, při které budou vytvářena nová pracovní místa, zejména ve venkovských oblastech na Pardubicku, což zvýší možnosti sociálně vyčleněných osob nebo osob ohrožených sociální exkluzí uplatnit se na trhu práce. Zkvalitňování činnosti organizace v souladu se standardy kvality sociálních služeb, zejména v oblasti personálních standardů a vytváření programu pro uvedenou cílovou skupinu, bude mít pozitivní dopad na pracovníky organizace, uživatele služeb a širší veřejnost. Cílová skupina sociálně vyčleněných osob nebo osob ohrožených sociální exkluzí se stává za podpory úřadu práce zaměstnanci organizace OCHP, kde získává sociálně pracovní návyky. Cílem je v průběhu doby finanční podpory úřadem práce začlenit uchazeče o zaměstnání do stálého pracovního procesu s výhledem na trvalé uplatnění v organizaci v souladu s jeho profesním rozvojem.

K. Tajovský

Tříkrálová sbírka 2006 bude zahájena
v neděli 1. ledna po mši sv., která začíná v 10 hod v klášterním kostele
průvodem od kostela přes Perštýnské nám. do Domu techniky.
Podrobnosti po 20. prosinci.

CHARITA—MISIE

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE VYHLAŠUJE V RÁMCI TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2006 SOUTĚŽ:

O NEJKRÁSNĚJŠÍHO KRÁLE

Soutěž se vyhláší v těchto kategoriích

- = do 6 let (předškolní věk)
- = od 7 do 18 let (mladší koledníci)
- = od 18 let výše (vedoucí skupinek)

Podmínky soutěže: koledník-král bude v rámci Tříkrálové sbírky 2006 koledovat v doma zhotoveném kostýmu.

Soutěžní kostýmy budou předvedeny při zahájení Tříkrálové sbírky, tj. v neděli 1. ledna 2006 a zúčastní se tříkrálového průvodu městem.

Hodnotit se bude nejen nápaditost a vzhled, ale i vystupování a aktivita, zejména hudební (při zpěvu a hraní koled).

Vyhlášení vítězů bude při zakončení sbírky v neděli 8. ledna 2006.

**Vítězní králové obdrží královské tituly:
král Kašpar, král Melichar, král Baltazar
(nebo královna) a královskou odměnu.**

O NEJKRÁSNĚJŠÍ BETLÉM

Soutěž se vyhláší v těchto kategoriích:

A koupený betlém vlastnoručně vystříhaný nebo vyřezaný, pevně instalovaný na podložce

- = do 6 let (předškolní věk)
- = od 7 do 15 let

B vlastnoručně vyrobený (namalovaný, nakreslený nebo alespoň vymalovaný), pevně instalovaný na podložce

- = do 6 let (předškolní věk)
  - = od 7 do 15 let
- C** nejmenší betlém

Při zahájení Tříkrálové sbírky tj. v neděli 1. ledna 2006 bude možno betlémy odevzdávat v Domě techniky, kde budou vystaveny. V pátek 6. ledna 2006 je uzávěrka soutěže.

Vyhlášení vítězů bude při zakončení sbírky v neděli 8. ledna 2006.

Hodnotit se bude nejen nápaditost, preciznost provedení a u kategorie C i velikost.

Vítězné betlémy budou odměněny cenami.

SKAUTSKÉ HNUTÍ

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Legenda vypráví, že na jednu z prvních křížových výprav do Svaté země se vydal jeden mladík z Florencie. Pod dojmem válečných hrůz se zapřísahal, že když přežije, donese do rodného města plamínek z betlémské baziliky. Po třech letech, těsně před Vánoce, dorazil do Florencie zástup zubožených mládenců. Byli to účastníci křížové výpravy a první nesl zapálenou svíčku. Světlo z Betléma opatroval během strastiplné cesty, aby splnil svůj slib.

V roce 1986 zahájil rakouský rozhlas a televize akci získávání příspěvků na pomoc nevidomým a slabozrakým pod názvem Licht im Dunkel (Světlo ve tmě). Jako poděkování za příspěvek předávali vídeňští skauti dárcům světlo zapálené v Betlémě v chrámu Narození Páně.

Po pádu železné opony se Betlémské světlo dostalo i k nám. Vznikla nová nosná myšlenka této akce, a sice pomocí vánočního přání pokoje a míru a předání Betlémského světla otevírat se navzájem mezi generacemi. Neboť konečnou stanicí skautských světloňošů mají být lidé v našem okolí, starší lidé, lidé

v domovech důchodců, nemocnicích. Naší snahou je potěšit osamocené lidi, připomenout jim smysl Vánoc a vnést do jejich života plamínek radosti.

Proto každý rok, když Betlémské světlo doputuje z Betléma až sem k nám, chodíme k starým osamělým lidem, o které pečuje Charita, abychom jim do jejich domova přinesli poselství Vánoc. S děvčaty nacvičíme koledy, vyrobíme přáníčka a drobné dárečky, kterými je obdarujeme. Nejdůležitější však je, že za těmito lidmi přijdeme. Často jsou dojati až k pláči, protože se kolikrát po celý rok nesetkají s žádným dítětem či mladým člověkem. Pro obě strany to bývá velmi silný zážitek a dochází k vzájemnému obohacení. Většinou nás doprovází kněz nebo jáhen, který přinese věřícím lidem Tělo Páně. Za což jsou samozřejmě starší nemohoucí pacienti velmi vděční.

Betlémské světlo – poselství míru si můžete i vy přinést do svých domovů. K dispozici bude na Štědrý den v kostele sv. Bartoloměje po celý den a v kostele Zvěstování P. Marie od 14-16 hodin (přineste si svíčku)

MM

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 29

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 4. ČÁST – VARHANY A VARHANNÍ HRA (11)

Naše putování za varhanami po zemích Evropy dnes zamíří do Anglie. Oproti Itálii a Nizozemsku, o nichž jsme hovořili v posledním díle, zde byla zcela jiná historická situace. Počáteční rozvoj stavby varhan a varhanní hry se datuje již od 10. století. Postavení varhan však již tehdy nebylo tak významné jako na kontinentě. Bylo to dáno i provozní praxí v anglických kostelech, jež upřednostňovala doprovodnou funkci nástroje před uměleckou i reprezentativní. V 16. století, v období boje anglikánské církve proti „papeženství“, po církevním rozkolu, nastalo v dějinách varhan temné období, během něhož byla zničena většina varhan v chrámech. Nástroje se uchovaly pouze ve světském prostředí – například na dvoře Jindřicha VIII. se užívalo více než 20 varhan, většinou malé nástroje – portativy a regály bez pedálu. Významným varhanářem 16. stol. byl John Howe, jeho nástroje se ale nezachovaly. Zajímavá je dobová zmínka o varhanách, či spíše o hracích hodinách s varhanami od jiného varhanáře - Thomase Dallama, které darovala královna Alžběta v roce 1599 tureckému sultánovi Mohamedovi III. Druhá vlna devastace varhan a též emigrace řady varhaníků a varhanářů do Evropy a nejčastěji do Nizozemí, následovala v polovině 17. stol. po výslovném nařízení Horní i Dolní sněmovny o zničení všech varhan, obrazů a jiných památek, které bránily dokončení reformace. To vše v době, kdy na kontinentě probíhal „zlatý věk varhan“. Z tohoto období se nedochovaly téměř žádné anglické varhanní skladby. Až později, koncem 17. stol., kdy se poměry změnily, začaly vznikat nové nástroje v katedrálách, často z dílen německých varhanářů. Prvenství mezi hudebními skladateli, komponujícími pro varhany má též „neangličan“, vedle J.S. Bacha nejvýznamnější osobnost baroka – G.F. Händel, díky svým 21 varhanním koncertům. Typická anglická skladba pro varhany je tzv. Voluntary, někdy zvaná i podle sólových rejstříků, kterými byla hrána – např. Trumpetvoluntary Johna Stanleyho. Významnou etapou varhanní historie v Anglii se stalo 19. století. Zajímavé je, že důležitým impulsem byla návštěva F. Mendelsohna-Bartholdyho, propagátora díla J. S. Bacha, který na koncertech interpretoval svoje i Bachovy varhanní skladby. Přinesl tak z Evropy nepoznaný pohled na varhanní hru. Nové nástroje, nyní již z rukou anglických varhanářů, vycházely sice ze starších evropských tradic, ale postupně se profilovaly charakterem

mocného zvuku, pocházejícího z osobité menzury a intonace anglických varhanních hlasů. Vedle nástrojů v chrámech, katedrálách a klášteřích vznikaly tehdy často i velké varhany v City Hall (na radnicích a městských síních), kde plnily reprezentační úlohu, často nahrazovaly orchestr a sloužily výhradně světským účelům. Repertoár na ně hraný byl více než koncertní populární, s líbivými úpravami známých děl, písněmi a improvizacemi. Jedním z tehdy největších nástrojů byly 100 rejstříkové varhany v St. Georges Hall v Liverpoolu. Díky tomuto období je dnes Anglie zemí s největším počtem varhan ve veřejných sálech a halách. Z 20. stol. nesmíme opomenout varhanářskou firmu Artur Harrison, považovanou za završitele anglického zvukového ideálu. Jejich varhany ozdobily nejvýznačnější chrámy a m. j. stojí i ve slavné Royal Festival Hall v Londýně. Nejvýznamnějším skladatelem varhanních děl pozdně romantického zaměření byl Edward Elgar. Anglická tradice silně ovlivnila podobný trend vývoje varhan a varhanní hry v USA i Austrálii.

Příště – Španělsko a Portugalsko

Jiří Kuchválek
regenschori

PÍSNÍ OSLAVME ČAS VÁNOČNÍ

Pardubický komorní sbor CANTUS AMICI
Si Vás dovoluje pozvat na

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT

do kostela **Zvěstování Panny Marie**

ve čtvrtek 5. ledna od 18.30 hod.

Uslyšíte známé i méně známé koledy,
několik částí ze mší *J. Haydna* a *J. J. Ryby*
a na závěr *Haydnovo*
TE DEUM LAUDAMUS.

Dirigentem sboru je p. Miloslav Drahoš,
na varhany hraje prof. Václav Uhlíř.

Prodej vstupenek v IS na Třídě Míru
a v prodejně Bartolomeum.

Vstupné: dospělí 80,- Kč,
děti a důchodci 50,- Kč

VÁNOCE V KLÁŠTERNÍ SCHOLE ANEB BILANCE KE KONCI ROKU

V klášterní schole jsme prožili vsutku velmi rušný rok – krom každotýdenních zkoušek, příprav a vlastní produkce na nedělních dětských mších (a také na čtvrtěčných večerních bohoslužbách) jsme se účastnili akcí farního mládežnického „spolča“ (jako jeho nedílná součást) – např. únorového víkendu v Říčkách, zajištění organizace Farního dne rodin apod. Mimoto jsme prožili krásné chvíle na soustředěních (na jaře v Chotěborkách, v létě v Jeníkově u Hlinska a naposledy před měsícem v Třebosicích), kde byly společné dny naplněny nejen intenzivním nácvikem nových skladeb, ale také legrací, hrami, chvílemi modlitby a ztišení a především SPOLEČENSTVÍM lidí, které spojuje podobný ušlechtilý koníček - hudba a zpěv - a kteří tuto hřivnu od Boha chtějí rozvíjet dál ve formě služby.. Na poslední dětské mši na konci školního roku v červnu jsme představili nové ordinarium, jehož autorem je P. Petr Šabaka, který svým ročním působením v Pardubicích příznivě zasáhl i do života scholy. Během podzimu jsme je naučili i lidi v kostele, čímž jsme rozšířili repertoár i v této oblasti společného zpěvu (od ledna pak budeme střídat Petrovo ordinarium s „tradičním“ dětským, které jsme do té doby zpívali). Na podzim nám „emigroval“ do Ústí nad Orlicí Vláda Brokeš – s ním jsme se rozloučili 4. listopadu při mši, kde schola četla přes 30(!) lidí (to jsme byli posílení o řadu ochotných kolegů-muzikantů z řad externistů). V průběhu listopadu jsme pak ve farnosti přivítali dva nové duchovní – P. Antonína a P. Tomáše, kteří se nyní ve vedení dětských mší střídají.

I díky spolupráci s Vládou jsme si ze mší odnášeli velmi hluboké a nevšední zážitky – nelze nezpomenout na 3. dubna, kdy jsme Bohu děkovali za život a odkaz Svatého otce Jana Pavla II., který doslova pár hodin předtím odešel na věčnost. Velkým zážitkem byla také mše se svědectvími účastníků XX. SDM v Kolíně nad Rýnem, kterého se účastnila i řada členů scholy, a Misijní neděle, na kterou díky svéráznému pojetí hned tak nezapomeneme :o). Projektů, do kte-

rých se schola zapojila, bylo samozřejmě víc – snahou teď není jejich výčet, ale především poděkování.

Jménem celé scholy děkuji všem, kdo se v tomto roce do činnosti scholy jakýmkoli způsobem zapojili - všem těm, kteří nám pomáhali s organizací, kteří na nás pamatují a kteří se za nás modlí. Děkuji muzikantům za spolupráci při doprovodu některých mší a za zástup v době, kdy jsme byli odjeti mimo Pardubice. Děkuji za trpělivost a „vnitřní“ vedení všem duchovním, kteří nás po celý rok provázeli a těším se, že další spolupráce bude ve stejném duchu pokračovat. Děkuji rovněž rodičům za shovívavost, kterou prokázali v době, kdy si zkoušky vyžádaly více volného času jejich dětí, a také za všestrannou pomoc. Děkuji také rodinám s dětmi i ostatním, kteří chodí na dětské mše a dotvářejí tak (mj. i svým zpěvem) atmosféru jinde neopakovatelnou.. A především děkuji (teď už osobně) Vám, milí „scholáčci a scholačky“, za nasazení, píli a elán, který do svého muzicírování promítáte – věřte, že je to znát a lidé si toho všimají. Díky i za trpělivost, kterou máte se mnou – vím, že to není jednoduché.. :o) Největší DÍK však patří Stvořiteli veškeré KRÁSY, tedy i HUDBY – za to, že nás celý rok provází svým požehnáním. Tedy – Bohu díky...

Přijměte jako výraz poděkování naše srdečné pozvání na **předvánoční koncert**, který se uskuteční **18. prosince 2005 od 14 hodin** v kostele **Povýšení sv. Kříže v Třebosicích**. Všichni jste na něj srdečně zváni. Tento koncert zároveň „odstartuje“ náš vánoční program, který letos připravujeme i ve spolupráci se scholou od salesiánů. Budeme doprovázet **půlnoční mši sv. v klášterním kostele, 25. 12. v 8.30 hod. mši u salesiánů a v 10.00 hod. dětskou mši opět v klášterním kostele**. Přejeme Vám požehnané prožití vrcholícího adventního času a radost v srdci – takovou, jakou měli pastýři u narozeného Ježíše.

Za klášterní scholu MARTIN BERAN, dirigent

HUDBA O VÁNOCÍCH 2005

Na **Štědrý den** o půlnoční mši svaté a ráno **25. 12.** o Slavnosti Narození Páně v **9 hodin** bude v Chrámu sv. Bartoloměje provedena

Missa pastoralis F.X. Brixioho (1732-1771) kapelníka Chrámu sv. Víta v Praze a významného českého skladatele v období přelomu baroka a klasicismu.

V neděli **8. ledna 2006 v 15 hodin** se již tradičně v chrámu **sv. Bartoloměje** uskuteční **Tříkrálový koncert**

Jménem Chrámového sboru kůru sv. Bartoloměje Vás zve J. Kuchválek

RŮZNÉ

PODĚKOVÁNÍ VÁCLAVU METELKOVI

V minulém čísle Zpravodaje to mohlo vyznít jen jako poznámka na okraj, ve skutečnosti se však jedná v životě naší farnosti o velkou změnu – Václav Metelka, jedna z výrazných postav pardubického farního života, odešel na zasloužený odpočinek - a slovo ZASLOUŽENÝ je v jeho případě více než na místě. Je vhodné se s lidmi jeho formátu rozloučit: farnost tak učinila 20. listopadu při nedělní dopolední mši, na tomto místě mi dovoluji jen několik myšlenek.

Pan Metelka je farníky vnímán především jako dlouholetý kostelník a člověk stojící za většinou oprav a úprav církevních staveb zde v Pardubicích. Jako příslušník mladší generace však odkaz Václava Metelky chápu i v širší souvislosti. Vždycky jsem ho vnímal jako člověka, který své práci zasvětil svůj čas – a to nejen ten povinný, pracovní, ale také ten, kdy by se jiný věnoval svým koníčkům a zálibám. Když jsem s ním přednedávnem mluvil, nechtělo se mi ani věřit, že jako kostelník mezi námi působí už hodně přes 30 let. A co se týče oprav našich kostelů i nejnovější proměny fary, nese na nich Václav Metelka (samozřejmě s řadou ochotných spolupracovníků a pomocníků) svůj velký podíl. Však měl také odkud čerpat a z čeho vycházet – v počátcích pomáhal svému otci Václavovi a posléze v těchto aktivitách převzal jeho žezlo. Je vhodné připomenout, že tatínek pana Metelky byl za svou činnost odměněn čestným občanstvím města Pardubic a vskutku slavnostní a důstojný pohřeb, který měl letos 4. března, jasně ukázal, co pro všechny, kteří ho znali, znamenal.

Čas ukázal, že ono pomyslné „žezlo“ padlo do správných rukou. Začínal jsem ve farnosti působit nejprve jako ministrant a pan Metelka (my ministranti jsme měli ono privilegium říkat mu „strejdo“ :o) byl jedním z prvních lidí, s kterými jsem přišel do kontaktu – svým aktivním přístupem k práci, svou spolehlivostí a nasazením pro věc mi je dodnes v mnohém příkladem. V rozhovorech uplatnil jak smysl pro humor, tak i své zkušenosti z předchozích zaměstnání a s těžkostmi minulého režimu – tato setkání vnímám jako velmi poučná.

I jeho rozloučení na stránkách Farního zpravodaje poukazuje na jeho osobnost – krátce, ve stručnosti se rozloučil s farní rodinou, jako by si ani nechtěl připustit svůj význam pro farnost, a skromně předal své dílo dál. A pokud si myslíte, že teď bude skutečně odpočívat, jste na omylu – čekají ho opravy na domku, na který neměl kvůli svému zaměstnání tolik času.

Pane Metelko, zapsal jste se do života naší farnosti nesmazatelným písmem – totiž plody své práce, které jsou vidět kolem nás: v našich kostelích, na faře i jinde.. Jménem farníků Vám chci poděkovat za ta léta služby a jménem nás mladých i za odkaz, který si díky Vám neseme s sebou do života – odkaz poctivého, zodpovědného a skromného dělníka na vinici Páně, který funkci „kostelník-údržbář“ díky svému nasazení povýšil na životní poslání. Přeji Vám hojnost zdraví, Božích milostí a darů Ducha sv. pro veškeré Vaše budoucí konání – upřímně „Pán Bůh zaplat!“.

Martin Beran

Chtěl bych ještě jednou poděkovat panu Václavu Metelkovi za jeho obětavou službu jak v našich kostelích, tak na naší faře. Vyprošuji mu do dalších dní Boží požehnání a ochranu Panny Marie. Věřím, že se budeme i nadále setkávat „ve službě Boží“ v našem městě.

P. Antonín Forbelský

Milá Terezo,

Jako starý člověk na okraji společnosti nezasahuji rád do života mladých. Oni o to ani nestojí. Vezmi tedy tento dopis jako radu. – Jedná se mně o přípravu na Vánoce. Jaká příprava, takové Vánoce. Učme se tichostí uprostřed vánočního neklidu! Víím, jak tomu bylo u vás loni. Tak už by to nikdy být nemělo. Celé týdny před svátky jsi byla nervózní. Děti jsi dávala do školky. Pro svého muže jsi neměla vůbec čas. Když se vrátil z práce, ohřál si jídlo a šel mezi kamarády. Večer jsi v rychlosti dala děti spát, bez klidného laskavého večerního rozloučení. Uklízela, prala, žehlila, balila dárky – za ustavičného rámusu z rádia nebo z televize. Pozdě jsi chodila spát. To byla Tvá příprava na Vánoce. Děti bývaly většinou samy. Chtěla jsi svými dárky udělat radost rodině i přátelům. Ale za jakou cenu? Kdo za to vlastně nejvíce zaplatil? Tvoje děti – a promiň – i Tvoje duše.

Pyšně jste mně ukazovali, jakou horu dárků máte připravenou. Za celou dobu adventu jste si nepřečetli ani větu z Bible, neposeděli u adventního věnce nebo svíce, nezazpívali jste si. Ozýval se pouze kazeťák, rádio nebo televize. Myslel jsem si: navenek mají všechno, uvnitř nic. Přiznávám se, že i mně to dost dlouho trvalo, než jsem se naučil pravé přípravě na Vánoce.

Proto Ti radím: nehoň se tolik! Věnuj se raději dětem, abyste je neztratili. Věnuj se svému muži, abyste se neodcizili. Musíme se naučit rozlišovat štěstí od pozlátka. To Ti přeje už teď k Vánocům

Tvůj strýček

(Příběh z knihy „Musíš výš“ - P. Jan Rybář, S.J.)

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Mariánský večer	kostel sv. Jana	18:30 hod.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské středisko	9:15 hod.
Čt	Společenství mládeže	fara (sál)	19:00 hod.
Pá	Ministrantské schůzky	fara	14:30 hod.

DALŠÍ AKCE

Čt 22.12.	Příležitost ke svátosti smíření		8 – 18 hod
Pá 23.12.	Příležitost ke svátosti smíření		8 – 18 hod
So 24.12.	Štědrý den - večere pro bezdomovce		
	<i>Betlémské světlo</i> bude k dispozici:	kostel sv. Bartoloměje kostel Zvěst. P. Marie	8 – 22 hod. 14 – 16 hod.
Ne 25.12.	Slavnost Narození Páně - zasvěcený svátek		
Po 26.12.	Svátek sv. Štěpána – návštěva biskupa D. Duky po mši svaté vánoční scénka v kostele, následně setkání ve farním sále	kostel sv. Bartoloměje	09:00 hod.
Út 27.12.	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty – žehnání vína	kostel sv. Jana	06:30 hod.
Čt 29.12.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá 30.12.	Svátek Sv. Rodiny – obnova manželských slibů	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
So 31.12.	Děkovná bohoslužba	kostel sv. Bartoloměje	16:00 hod.
Ne 1.1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie - zasvěcený svátek - obnova manželských slibů	během všech mší sv.	
	Zahájení Tříkrálové sbírky	Dům techniky	11:15 hod.
Čt 5.1.	Tříkrálový koncert	kostel Zvěst. P. Marie	18:30 hod.
Pá 6.1.	Slavnost Zjevení Páně	kostel Zvěst. P. Marie	16:00 hod.
So 7.1.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne 8.1.	Začátek aliančního týdne (do 15.1.)		
St 11.1.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
Čt 12.1.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
St 18.1.	Začátek týdne modliteb za jednotu křesťanů (do 25. 1.)		
So 21.1.	Diecézní setkání katechetů (HK)	kostel sv. Klimenta (HK)	08:00 hod.
Po 23.1.	Ekumenické setkání	kostel sv. Jana	18:00 hod.
Čt 26.1.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Ne 29.1.	Festival písní - „Cantate bimbi“	Salesiánské středisko	16:00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 20. ledna, příští číslo vyjde 29. ledna 2006

NAROZENINY A SVÁTKY

- * P. Antonín Sokol
- * Irena Zbrojová

Zpravodaj

Pardubické farnosti sv. Bartoloměje a sv. Václava
vedle v československém úřadě v Pardubicích

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Antonín Forbelský, Kostelní 92, Pardubice 530 02
forbelsky@centrum.cz , www.farnost-pardubice.cz